

EGYETERTES

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadjatnak el.

Kéziratok csak rendkívül esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:

Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

hová az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj:

Védre postán vagy helyben hárbuz... Egy évre... Fél évre... Negyedévre... Egy hóra...

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasábes posttor egy... Bélyeg díj minden hirdetésért... Nyitlér: öt hasábes sor 30 krajczár.

A vámsarez nagysága.

— dr. — Az eddig közölt számításokból kiderült, hogy csupán a szótt és kötött áruknál ruházati és divatárúknál...

E lapokban már volt egy egészen más alapon eszközölt számítás eredménye... Az eddig közölt számításokból kiderült...

ötévi átlagos behozatal mennyiségét (métermázsában) a len, gyapot, gyapju és egyéb hasonló árukból...

nem hasonlíthatók, de feltehető, hogy az árúk egyes nemei közt olyanforma arány van...

Table with 3 columns: Item, vámtétel szerinti, közös behozatal aránya szerinti. Items include lenárúk, pamutárúk, gyapjuárúk, selyem és ruha.

Ebből látható, hogy a számítás eredménye, noha egészen különböző tényezőkből jött létre...

Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a mostani számításban, mely a multikori mintegy próbjáért képezi az arany ágó nines leszámítva...

Miután ezen kettős számítás által az eredmény megbízhatósága iránt meglehetősen biztosságot nyertünk...

Tiszta és Széli miniszterek — mint a B. C.-nak távirják — ma d. u. Bécsbe érkeztek...

A védtörvény provisoriumja tárgyában a honvédelmi miniszter ma a következő törvényjavaslatot terjeszté a ház elé:

1. §. A védtörvény szövege 1868. 40. tcz. 11. §-ának rendelkezése, mely a monarchia közös védelmére...

2. §. A hadserg és haditengerészet ezen létszámának a körülmények szerint tovább is változatlanul hagyására...

A nagyvezir, mint ezt táviratilag már jelezte volt, proclamatiót intézett a bolgároknak...

A kádlvány azzal kezdődik, hogy a nagyvezir figyelmezteti a bolgárokat ama számtalan jótéteményre...

Felséges uralkodónk, távol attól, hogy jóindulattal a bolgárokat elvonja, nemcsak nekik, hanem mindnyájukatok becsánatban akar részesíteni...

síteni. Közleletek azok, kiket a földjeik által elkövetett gaztettek elrémítettek, s házaikat és falvait elhagyták...

Bolgárok! a császár nevében ünnepelesen ajánlom most nektek az előnyöket. Azok, a kik közleletek vonakodnak ezeket felhasználni...

A képviselőt közt — írja a „Közv.” — élénk mozgalom indult meg egy oly képviselői kör létesítése végett...

Trefort ágost vallás- és közokt. miniszter Barabáshoz a következő levelet intézte: Örömmel sorakozom azok közé, kik önt, művészi pályája ötvenedik évfordulóján üdvözöljünek...

A hosszú művészi pályá, mely ön mögött áll, érdemeiben szüntelen gazdag, mint években. Oly korszakban, mikor még a művészek, kép úgy mint az irónak és tudósak nemcsak a kezdet nehézségével, hanem az általános közönnyel is kelle...

Ma, midőn a nemzeti művészet öröndetes haladása s megszilárdulása, s a nagy világban is elismerést nyert művészek hirtve, mindnyájunkat örömmel tölt el...

Budapest, 1877. december 6-án. Trefort, s. k. Sok különféle módot és eszközt hoztak már javaslatba a theorában és vetek némileg fogantatba a praxisban...

„A párviadalról.”

A legelső fültétel tehát, hogy a közvélemény minél nyilvánosabban szóljon fel ellene, és hogy a becsületmentes paragrafusok szorítani és azt követendő jogszabályként előírni nem lehet...

A párviadal felfogása tekintetében is, és ha egyhamar nem is, de jövend az idő, a mikor a párviadal elhangyolag el fog teltetni és mentő szóra nem fog lenni sehol...

Büntető törvénykönyvi javaslatunk a párviadalról szóló fejezetben úgy látszik ezen eszmé huzódik keresztül, midőn a 282. §-ban három hónapig terjedhető — tehát mint maximális büntetés — államfogházzal rendel felnyitni a párviadalra...

A 43-iki javaslat 175. §-ában az első alében arra, ki párviadal előre elölték szándékkal a másikkal halált okozta, a gyilkos bűnyét súti homlokára, és bünteti mint más aljas közönységgel gyilkost...

Fősúly fektetendő arra, hogy a párviadal már a kihívás stadiumában elfojtassék. Ezzel büntető javaslatunk elegendő figyelemmel ninesen. Ninesen pedig akkor, a midőn a legelső szakaszban a 282. §-ban a párviadalra eszközölt kihívást csak három hónapig terjedhető államfogházzal rendel büntetni...

De a mi a párviadalról mint tiltott eszmémenyél a fődolog, ez az, hogy magánpanasz nélkül is mindig közkereset alá legyen vevendő, tehát mindig hivatalból üldözendő...

AZ „EGYETERTES” TÁRSZÁJA.

A KÖSZÖRÜS.

— Történeli regény. — Irtá CHAVETTE JENŐ. Ferditotta Mentaller Lajos.

MÁSODIK RÉSZ. — HARMADIK KÖTET. — 54-ik folytatás. —

— No akkor nagyon kicsiny lehet az a tálga, mert a katoná sem kocsi sem lovat nem talált. Gueneuc és Charles jédt pillantást váltottak...

— Előre! szóló a parancsnok a katonákhoz fordulva, kossétek meg e két gyanus fizetők. Legalább nem üres kézzel térünk vissza Bainba.

— Előretoltad a csapóajtó reteszt? — Igen. — Akkor a boldogságos szű legyen igralmas a két szerencsétlen teremésnek, gondolá a bretagnei.

— Ki van itt? kérde halkan az ismeretlen. — Sati! — viszonzá Helena, ki a lépcső felső részén állván, hallotta a katonák léptei által okozott zajt.

— Ezután lassan lement, azonban rögtön egy kézbe ütöközt, mely az övét megragadta, mialatt a fiatal ember esodálkozó hangon mormogá: — Egy nő!

— Kezéröl felismerte. — Mi történt tulajdonképen, hogy abban a perczben, midőn kiakartam menni, az orrom előtt becsapódott az ajtó? — kérde a fogoly. — A kékek jöttek.

— Csak ne kezdjenek inni itt a katonák, különben kénytelenek leszünk négy-öt órát itt együtt tölteni. — Erre rögtön udvarias hangon hozzátette: — Jóllehet e miatt épen nem haragudánm reájuk, aszó...

Megszakította szavai és kérdé: — Asszony... vagy kisasszony? — Valleran kisasszony vagyok, — mondá Helena, felismerve fogolytársának előkelő származását.

— Kisasszony, engedje meg, hogy bemutatssam magam. Én Beralec Iron, lovag vagyok. — Ezután vígan folytató: — Most, miután a formalitásoknak elég van téve, leszek oly bátor, mint e helyiség első lakója, utat mutatni.

A fiatal ember megragadá Helena kezét, s néhány lépésre odább vezetete a pinzében; s folytató: — Itt önnel szemben van szalma a földön. Újjon le, s várjunk míg kinyitják Iron sokatadott volna, ha láthatja társnoje arczát.

— Meglehetősen hosszú időt tart, Beralec kezdett fügyelni. — A szegény fiu, nem akarta ugyan bevallani, de majd meghalt éhen. Hatvan órája nem evett semmit.

— A kékek már elmentek azóta, — mondá hallgatóza, — nem vesze észre felülről valami zajt. — Akkor a paraszt kinyitotta volna a csapóajtót, — viszonzá Helena. — Fejmegyek a lépcsőn.

— Nézze meg, meleg-e a vaslemez. A közársaságiaknak bizonyára kellett tüzet gyújtani. — Ivon a setében tapogatózva, kereste a lépcsőt, s láhá az első fokra helyezte.

— Ó! ő! mondta. — Mi baj? kérde Helena. — A lépcső nem elég biztos, ingadozik alattam. — Daczára ennek haladt feljebb.

Néhány másodpercz múlva újra lent volt. — Nem hallottam semmi zajt, s a vaslemez egészen hideg. — Ez azért lehet, mert nem gyújtották meg a tüzet. — Hogy azonban Gueneuc miért nem boscajított meg ki, ezt nem értem. Kell okának lenni, mondó Helena.

— Várjunk tehát, s óhajtá Beralec, kinek gyomra épen nem volt türelmes. — Már vagy tízszer szaladt fel Ivon a lépcsőn, s megtapogatta a vaslemez. — Az folyton hideg volt. — Miután nem hallott felülről semmi zajt, megkísérlé a csapóajtót felnyitni, azonban hasztalan.

— Igen; ezt gondolom, kiálltá bámulva Beralec a fiatal nő éles látásán, s hidegvérén. — E szerint magunknak kell mentőeszközről gondoskodni, végző Valleran kisasszony. — Azt hiszem már fel is találtam. — Az ily rejtélyekkel a környéken nem ritkák; s a paraszotk rendszeren két bejárást készítenek. — Akkor a paraszt kinyitotta volna a csapóajtót, — viszonzá Helena. — Ez igaz!

— Arról kell meggyőződnöm, van-e valóban ily második kijárás. — Ugy hiszem lesz, viszonzá Helena élénken, mert azon perczben, midőn Gueneuc a csapóajtót felemelte, tett valami említést egy második kijárásról.

— Keressek tehát, mond a lovag. Tapogatóztak a sötét pinze falán, azonban nem leltek sehol nyílást. — Ah! kiállt a lovag, azt hiszem meg van! visszaemlékezett ugyanis az ingó lépcsőfokra.

A lépcső rövid, egymásra rakott kövekből készült, s nem tartotta össze semmi Iron erős karjai pár percz alatt szétszedték. A lépcső egy szűk nyílást takart el; melyből hideg levegő hatolt a foglyokhoz.

Habozás nélkül vágta neki a földalatti folyosónak, melyen keresztül ketten haladhattak egymás mellett. — Nem sokára szabadba értek.

— Ez eső eldőlt, s az északi szél elhajtván a fellegetek, a föld keményre volt fagyva, s a csillogok miriádja volt látható az égen. — Reggeli öt óra lehet; mond Iron, ki hozzá lévén szokta az éjjeli vándorlóskozókhoz, s képes volt hozzávetőleg meghatározni az időt a csillogok állásáról.

Mielőtt kimentek az árokból, hol a kijárás végződött, körültekintettek. — Mintegy száztizen méternyi távolban Bain házai fehéreltek; s azon innen világosság mozgott ide-oda. A villogásnál homályosan egy csoport ember volt kivehető.

— Mit keresnek ily órában itt ez emberek? kérde Helena. — Az őresapat lesz bizonyára; azt hiszem szuronyoktól látok villogni. — E perczben a sötét éjben villámlás volt látható, mi fégyveropogás követett.

Bármily hirtelen s gyorsan ment is végbe e dolog, a lovag mégis tisztában volt magával. — A kékek agyonlöttek valakit, puska. — Kiállítás hallatszott, azt néhány egyes puskalövés követte, mintha menekülők után lördözönének.

— Készek tehát, mond a lovag. Tapogatóztak a sötét pinze falán, azonban nem leltek sehol nyílást. — Ah! kiállt a lovag, azt hiszem meg van! visszaemlékezett ugyanis az ingó lépcsőfokra.

A lépcső rövid, egymásra rakott kövekből készült, s nem tartotta össze semmi Iron erős karjai pár percz alatt szétszedték. A lépcső egy szűk nyílást takart el; melyből hideg levegő hatolt a foglyokhoz.

Habozás nélkül vágta neki a földalatti folyosónak, melyen keresztül ketten haladhattak egymás mellett. — Nem sokára szabadba értek.

— Ez eső eldőlt, s az északi szél elhajtván a fellegetek, a föld keményre volt fagyva, s a csillogok miriádja volt látható az égen. — Reggeli öt óra lehet; mond Iron, ki hozzá lévén szokta az éjjeli vándorlóskozókhoz, s képes volt hozzávetőleg meghatározni az időt a csillogok állásáról.

Mielőtt kimentek az árokból, hol a kijárás végződött, körültekintettek. — Mintegy száztizen méternyi távolban Bain házai fehéreltek; s azon innen világosság mozgott ide-oda. A villogásnál homályosan egy csoport ember volt kivehető.

— Mit keresnek ily órában itt ez emberek? kérde Helena. — Az őresapat lesz bizonyára; azt hiszem szuronyoktól látok villogni. — E perczben a sötét éjben villámlás volt látható, mi fégyveropogás követett.

Bármily hirtelen s gyorsan ment is végbe e dolog, a lovag mégis tisztában volt magával. — A kékek agyonlöttek valakit, puska. — Kiállítás hallatszott, azt néhány egyes puskalövés követte, mintha menekülők után lördözönének.

— Készek tehát, mond a lovag. Tapogatóztak a sötét pinze falán, azonban nem leltek sehol nyílást. — Ah! kiállt a lovag, azt hiszem meg van! visszaemlékezett ugyanis az ingó lépcsőfokra.

(Folytatás következik.)

